

Útok spáchaný zbraní

Použití repliky střelné zbraně při spáchání trestného činu lze posuzovat ve smyslu § 89 odst. 5 tr. zák. Opačný názor by vedl k neudržitelnému a neproveditelnému požadavku, aby poškozený sám v krátkém časovém úseku posuzoval, zda jde o zbraň skutečnou či nikoliv, což za okolností, za nichž jsou zpravidla páchany trestné činy se zbraní, není z hlediska psychologického, časového ani z hlediska stavu ohrožení poškozeného možné.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 5 Tdo 792/2003, ze dne 30.7.2003)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání nejvyšší státní zástupkyně, které podala v neprospěch obviněného J. T., který rozhodoval jako soud odvolací v trestní věci vedené u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 1 T 74/2001, a o dovolání obviněného J. T., proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002, který rozhodoval jako soud odvolací v trestní věci vedené u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 1 T 74/2001, tak, že podle § 265k odst. 1 tr. řádu se zrušuje rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002, podle § 265k odst. 2 tr. řádu se současně zrušují také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. řádu se Krajskému soudu v Plzni příkazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. řádu se dovolání obviněného J. T. odmítá .

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu v Tachově ze dne 16. 5. 2002, sp. zn. 1 T 74/2001, byl obviněný J. T. uznán vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák. a byl odsouzen podle § 156 odst. 2 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zák. mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců. Dále byl obviněnému podle § 55 odst. 1 tr. zák. uložen trest propadnutí věci, a to 1ks umělohmotné repliky pistole zn. Smith-Wesson.

O odvolání obviněného proti tomuto rozsudku rozhodl Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002, tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu zrušil rozsudek Okresního soudu v Tachově ze dne 16. 5. 2002, sp. zn. 1 T 74/2001, v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že uznal obviněného J. T. vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a) tr. zák. Tento trestný čin spáchal obviněný tím, že dne 10. 3. 2001 kolem 03.20 hodin v P., okres T., v ulici N. za domem č. 719, jako řidič vozidla tovární značky Škoda 100, SPZ KOE 12-89, v souvislosti s kontrolou prováděnou hlídkou Policie České republiky, Obvodního oddělení P. ve složení pprap. P. M. služební číslo 255152, a nstržm. R. S. služební číslo 301174, po provedené orientační dechové zkoušce s pozitivním výsledkem, po výzvě k nastoupení do služebního vozidla policie a po uzamčení svého vlastního vozidla vytáhl repliku pistole Smith & Wesson, model 4506, uschovanou pod oděvem, tuto namířil na pprap. M. s výkřikem: „Lehni na zem, ty hajzle, nebo tě zastřelím,“ následně zamířil i na nstržm. S., který v souvislosti s odvrácením hrozícího útoku použil proti obviněnému služební střelnou zbraň, kterou ho zasáhl do pravého stehna, když následně bylo zjištěno, že zbraň použitá obviněným byla plastová replika a že v době řízení a útoku na hlídku policie měl obviněný v krvi nejméně 1,48 g/kg alkoholu. Obviněný

byl odsouzen podle § 156 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon mu byl podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců. Dále byl obviněnému podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. uložen trest propadnutí věci, a to jednoho kusu umělohmotné repliky pistole značky Smith & Wesson, model 4506.

Proti tomuto rozsudku podala nejvyšší státní zástupkyně dovolání v neprospěch obviněného J. T. proti všem výrokům rozsudku. Dovolání opřela o dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu, neboť napadené rozhodnutí podle jejího názoru spočívá na nesprávném právním posouzení skutku. Nesprávné právní posouzení skutku spatřuje v tom, že Krajský soud v Plzni odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák. by obviněný musel spáchat skutečnou střelnou zbraní. Repliku pistole podle odvolacího soudu nelze považovat za předmět, s jehož pomocí lze učinit útok proti tělu důraznějším, tj. za zbraň, a k tomu, aby obviněný spáchal trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák., by musel po objektivní i subjektivní stránce naplnit všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu, a to skutkové podstaty základní i kvalifikované. Jestliže obviněný věděl, že nemá skutečnou zbraň, nebylo možno dovést jeho zavinění ve vztahu k použití zbraně ve smyslu § 156 odst. 2 tr. zák. Podle názoru Krajského soudu v Plzni na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že napadení policisté považovali použitou repliku pistole v době útoku za skutečnou pistoli. Podle odvolacího soudu je nutno vzít v úvahu použití poměrně věrné repliky pistole až při hodnocení konkrétního stupně nebezpečnosti činu pro společnost.

Nejvyšší státní zástupkyně uvedla, že tyto právní úvahy Krajského soudu v Plzni vycházejí ze zjednodušujícího přístupu k právnímu posouzení jednání obviněného, který postrádá zohlednění všech relevantních skutečností pro míru trestní odpovědnosti. Vzhledem k ustanovení § 89 odst. 5 tr. zák. nelze zpochybnit názor odvolacího soudu, že obviněný při použití repliky střelné zbraně nemohl učinit útok proti tělu zakročujících policistů důraznějším. Navíc jde o prostředek, který v důsledku svých objektivních vlastností nemůže vést k dokonání trestného činu, jde tedy v obecné rovině o nezpůsobilý prostředek ke spáchání trestného činu. V daném případě však podle nejvyšší státní zástupkyně nebyla způsobilost prostředku použitého k trestnému útoku posouzena s přihlédnutím k naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák. Poukázala přitom na výklad znaku „se zbraní“ v komentáři k trestnímu zákonu, podle něhož se za zbraň v právním smyslu považuje i taková věc, která je způsobilá ovlivnit psychiku poškozeného, i na judikaturu, která se vztahuje k použití zbraně za účelem zastrašení, tedy ovlivnění psychiky poškozeného způsobem pachatelem požadovaným (viz č. 25/1983-II. Sb. rozh. tr.). Obviněný vyhrožoval zastřelením policistům, kteří proti němu zakročovali při oprávněném služebním zákroku a použil přitom věrnou napodobeninu střelné zbraně. Vůle obviněného ovlivnit tímto způsobem jednání poškozených podle jeho představ byla nepochybná, a proto zavinění obviněného odpovídá ustanovení § 4 písm. a) tr. zák. Nejvyšší státní zástupkyně zdůraznila, že pohrůžka zastřelením při manipulaci s věrnou replikou skutečné střelné zbraně, pokrývající právní smysl pojmu zbraně, měla tytéž účinky na psychiku poškozených jako pohrůžka zbraní skutečnou a zesílila důraznost výhrůžky usmrcením pronesené za účelem snazšího dosažení trestného cíle. Proto také tato okolnost podstatným způsobem zvýšila stupeň nebezpečnosti činu pro společnost, čímž je splněna i materiální podmínka ve smyslu § 88 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší státní zástupkyně z těchto důvodů navrhla, aby Nejvyšší soud České republiky podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002, v celém rozsahu a aby podle § 265l odst. 1 tr. řádu věc přikázal Krajskému soudu v Plzni k novému projednání a rozhodnutí. Současně navrhla, aby o dovolání bylo rozhodnuto v neveřejném zasedání v souladu s § 265r odst. 1 písm. b) tr. řádu.

Obviněný J. T. se k dovolání nejvyšší státní zástupkyně nevyjádřil. Souhlasil však s projednáním dovolání v neveřejném zasedání.

Proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002, podal dovolání také obviněný J. T. prostřednictvím svého obhájce Mgr. J. D. Dovolání podal do výroků o vině i trestu z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu, neboť podle dovolatele bylo rozhodnutí vydáno na základě nesprávného právního posouzení skutku a neúplně provedeného dokazování. Obviněný v dovolání namítl, že v řízení byla údajně porušena ustanovení § 2 odst. 4, 5 a 6 tr. řádu tím, že nebyly provedeny jím navrhané důkazy, a to především rekonstrukce činu na místě samém, znalecký posudek z oboru balistiky, že nebyla nalezena a ani nebyla hledána střela, která po průstřelu opustila jeho tělo, že repliku zbraně při incidentu neměl v ruce, ale vypadla mu z kalhot. Dále namítal, že soud považoval za věrohodné výpovědi policistů, přičemž svědecké výpovědi jeho spolucestujících hodnotil jako rozporuplné. Přestože odvolací soud jej uznal vinným mírnějším trestným činem útoku na veřejného činitele, prohlásil, že se trestného činu nedopustil, a je přesvědčen, že nebylo dodrženo jeho ústavní právo na spravedlivý proces.

Obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky zrušil rozsudek Okresního soudu v Tachově ze dne 16. 5. 2002, sp. zn. 1 T 74/2001, a rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002, v celém rozsahu a věc vrátil k doplnění dokazování provedením důkazů navrhaných obviněným a k novému rozhodnutí.

Nejvyšší státní zástupkyně navrhla v písemném vyjádření k dovolání obviněného, aby jeho dovolání bylo v neveřejném zasedání odmítnuto podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. řádu, neboť dovolání směřuje zjevně proti učiněným skutkovým zjištěním, aniž by obviněný uplatnil konkrétní hmotně právní námítky proti správnosti právního posouzení jeho jednání.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání podle § 265a tr. řádu, a zjistil, že obě dovolání jsou přípustná, protože ve věci bylo rozhodnuto ve druhém stupni, dovolání napadají pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, směřují proti rozhodnutí uvedenému v § 265a odst. 1, 2 písm. a) tr. řádu a zákon upravuje dovolání jako mimořádný opravný prostředek. Dovolání byla podána oprávněnými osobami, přičemž dovolání obviněného bylo podáno prostřednictvím obhájce [§ 265d odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. řádu] a obě dovolání byla podána u příslušného soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a v zákonné lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 tr. řádu.

Obě dovolání také splňují obligatorní obsahové náležitosti dovolání uvedené v § 265f odst. 1 tr. řádu.

Pokud jde o dovolání nejvyšší státní zástupkyně, Nejvyšší soud shledal, že nejsou dány důvody odmítnutí tohoto dovolání podle § 265i odst. 1 tr. řádu, a proto přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž bylo podáno dovolání, v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadenému rozhodnutí předcházející. Nejvyšší soud je v řízení o dovolání při přezkumné činnosti omezen zásadně jen na výroky, proti nimž bylo podáno dovolání, a v rámci takto omezeného rozsahu přezkumné povinnosti přezkoumává i řízení, které předcházelo napadené části rozhodnutí. K vadám výroků, které nebyly dovoláním napadeny, Nejvyšší soud přihlíží, jen pokud by mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno dovolání.

Nejvyšší státní zástupkyně napadla dovoláním podaným v neprospěch obviněného výrok o vině rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002. Nejvyšší soud shledal, že podané dovolání je důvodné. Vycházel přitom z následujících skutečností:

Trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a) tr. zák. spáchá ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele. Podle § 156 odst. 2 tr. zák. odnětím svobody až na tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 se zbraní. K naplnění skutkové podstaty trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a) tr. zák. se vyžaduje, aby

pachatel vyhrožoval některou újmou v tomto ustanovení výslovně uvedenou. Přitom stačí, byla-li výhrůžka usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu vážně pronesena a stalo-li se tak v úmyslu působit na výkon pravomoci veřejného činitele nebo pro tento výkon. Nezáleží na tom, zda měl pachatel skutečný úmysl výhrůžku splnit. Újma, kterou pachatel hrozí, nemusí hrozit bezprostředně, postačuje výhrůžka jednáním se vzdálenými následky. Výhrůžka však musí být způsobilá vyvolat obavu, že pachatel splní to, čím vyhrožoval. Vyhrožování je psychické působení na vůli člověka.

Okolnost, že trestný čin byl spáchán se zbraní, může být okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby. Ve vztahu k této okolnosti je třeba úmyslu, neboť pachatel pomocí zbraně ovlivňuje chování poškozeného nebo má zbraň za tím účelem u sebe. Okolnost, že byl trestný čin spáchán se zbraní, může být jinak i okolností přitěžující, která není výslovně uvedena v § 34 tr. zák. Užití zbraně k útoku nebo k překonání či zamezení odporu je nejen užití zbraně k fyzickému násilí, ale i její užití k působení na psychiku poškozeného jako hrozby k dosažení pachatelem předpokládaného záměru. Judikatura se zabývala posuzováním znaku „se zbraní“ u trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. c) tr. zák. a dospěla k právnímu názoru, že trestný čin vydírání podle tohoto ustanovení trestního zákona je spáchán se zbraní, jestliže pachatel doručí poškozenému balíček obsahující rozebraný ruční granát na zdůraznění svého požadavku na zaplacení požadované peněžní částky (srov. rozhodnutí pod č. 19/1999 Sb. rozh. tr.).

Okresní soud v Tachově rozsudkem ze dne 16. 5. 2002, sp. zn. 1T 74/2001, uznal obviněného vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák., neboť podle něj jednání obviněného naplnilo skutkovou podstatu tohoto trestného činu, když obviněný s úmyslem znemožnit zákrok policistů vůči němu jim vyhrožoval usmrcením, přičemž na ně mířil pistolí. Dále uvedl, že z hlediska trestní odpovědnosti není rozhodné, že pistole, kterou obviněný vyhrožoval, byla jen plastovou replikou. Dovodil tedy, že obviněný spáchal trestný čin se zbraní.

Naproti tomu Krajský soud v Plzni jako soud odvolací dospěl k závěru, že obviněný trestný čin nespáchal se zbraní, protože měl k dispozici pouhou repliku střelné zbraně, kterou nelze považovat za předmět, kterým lze učinit útok proti tělu důraznějším, tedy za předmět, jímž lze přivodit zranění. Podle odvolacího soudu nelze dovést zavinění obviněného ve vztahu k použití zbraně ve smyslu § 156 odst. 2 tr. zák. a nic na tom nemůže změnit ani skutečnost, že napadení policisté považovali v době útoku repliku pistole za pistoli skutečnou. Použití takové poměrně věrné repliky pistole je nutno podle názoru tohoto soudu zohlednit až při hodnocení konkrétního stupně nebezpečnosti činu pro společnost.

Podle § 89 odst. 5 tr. zák. je trestný čin spáchán se zbraní, jestliže pachatel nebo s jeho vědomím některý ze spolupachatelů užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomu účelu má u sebe. Zbraní se tu rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení nevyplývá něco jiného, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.

Z legální definice zbraně v § 89 odst. 5 tr. zák. vyplývá, že zbraní jsou jednak zbraně v technickém smyslu, jako např. zbraně palné, sečné a bodné, dále jiné prostředky, jimiž lze učinit útok proti tělu důraznějším (např. pracovní prostředky, kámen, kus železa), ale i prostředky, jimiž lze dosáhnout ovlivnění psychiky poškozeného natolik, aby jednal podle vůle pachatele trestného činu. Lze proto dovést, že za zbraň je třeba považovat i takový předmět, který pachatel použije v úmyslu vyvolat v poškozeném obavu z hrozícího fyzického násilí, je-li užít za takových okolností, kdy se poškozený může důvodně domnívat, že hrozba zbraní je reálná a že se násilí uskuteční, jestliže se poškozený nepodřídí vůli pachatele.

Názor odvolacího soudu k výkladu znaku „se zbraní“ jako znaku skutkové podstaty trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák. neobstojí. Replika pistole

použitá obviněným v nočních hodinách spojená se slovní výhrůžkou o zastřelení vyvolala takový účinek ve vědomí policistů, že ji považovali za skutečnou výhrůžku usmrcením. O tom svědčí nepochybně i to, že jeden z policistů použil proti obviněnému služební zbraň. Z okolností, za nichž byl trestný čin spáchán, je evidentní, že obviněný jednal v přímém úmyslu podle § 4 písm. a) tr. zák. a naplnil subjektivní stránku trestného činu útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák. Svým jednáním naplnil též objektivní stránku uvedeného trestného činu, včetně znaku spočívajícího ve spáchání trestného činu se zbraní. Jde o formální znak citované skutkové podstaty, jak bylo výše vyloženo, a zároveň o okolnost, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby a k níž je možno přihlížet z důvodu, že pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pro společnost. Proto nelze přisvědčit názoru odvolacího soudu, podle něhož použití repliky střelné zbraně obviněným J. T. je skutečností, ke které lze přihlídnout jen při hodnocení konkrétního stupně nebezpečnosti pro společnost ve smyslu § 3 odst. 4 tr. zák., a to pouze v rámci základní skutkové podstaty podle § 156 odst. 1 písm. a) tr. zák. Navíc názor odvolacího soudu o tom, že použití repliky střelné zbraně při spáchání trestného činu nelze posuzovat ve smyslu § 89 odst. 5 tr. zák. tak, že by jí bylo možno učinit útok proti tělu důraznějším, by vedl k neudržitelnému a neproveditelnému požadavku, aby poškozený sám v krátkém časovém úseku posuzoval, zda jde o zbraň skutečnou či nikoliv, což za okolností, za nichž jsou zpravidla páchány trestné činy se zbraní, není z hlediska psychologického, časového ani z hlediska stavu ohrožení poškozeného možné.

Jak již bylo vyloženo shora, rozhodující je okolnost, že pachatel svou výhrůžkou, že užije zbraň, vyvolal zdání, že výhrůžka byla míněna vážně a že také ohrožená osoba (poškozený) ji pokládala za skutečnou výhrůžku. To však neplatí, jestliže je naprosto zřejmé, že nejde o zbraň v technickém slova smyslu, anebo jestliže osoba, již bylo vyhrožováno použitím zbraně, pozná, že jde o hračku ve tvaru pistole, nebo jiný předmět, jímž se pachatel snažil vytvořit zdání, že jde o skutečnou a funkční zbraň. Pachatel totiž zbraň ve výše uvedeném právním smyslu má u sebe nebo vyhrožuje jejím užitím jen proto, aby násilím nebo pohrůžkou násilí zabránil odporu nebo překonal odpor jiné osoby (poškozeného).

Odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu nasvědčuje také tomu, že by replika střelné zbraně (nesprávně uváděno maketa zbraně) mohla být nezpůsobilým prostředkem ke spáchání trestného činu. Tomuto názoru nelze přisvědčit. Replikou střelné zbraně skutečně nelze učinit útok proti tělu důraznějším ve smyslu usmrcení či poranění napadené osoby výstřelem. Nezpůsobilost předmětu útoku se však vztahuje k následku činu zamýšlenému pachatelem, jímž v tomto případě bylo působení na výkon pravomoci veřejného činitele.

Nejvyšší soud z těchto důvodů podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 17. 9. 2002, sp. zn. 9 To 457/2002 a podle § 265k odst. 2 tr. řádu současně zrušil také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 265l odst. 1 tr. řádu přikázal Krajskému soudu v Plzni, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Tento soud je podle § 265s odst. 1 tr. řádu při novém projednání a rozhodnutí věci vázán právním názorem, který Nejvyšší soud vyslovil v tomto rozhodnutí.

Obsahem dovolání obviněného J. T. jsou námitky skutkové, týkající se údajné neúplnosti dokazování a údajně nesprávného hodnocení důkazů. Takové námitky však nelze považovat za námitky, jimiž by mohl být naplněn formálně uplatněný důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu nebo jiný důvod dovolání. Nejvyšší soud proto dovolání obviněného J. T. odmítl podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. řádu, neboť dovolání bylo podáno z jiných důvodů, než jsou uvedeny v § 265b tr. řádu.

Další články:

- [Nemajetková újma, nutná obrana \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Opatrovník \(zmocněnec\) poškozeného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Právní styk s cizinou \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Podjatost soudce](#)
- [Poškozený \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odejmutí věci soudci](#)
- [Přerušlení výkonu trestu odnětí svobody](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Nesprávný úřední postup](#)
- [Adhezní řízení](#)
- [Poučení o přípustnosti dovolání v trestním řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)